

Dosarul nr. 2ra-378/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: C. Valah)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, I. Muruianu, M. Guzun)

ÎNCHEIERE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Gheorghe Zlotea și Tamara Zlotea reprezentați de avocatul Angela Zlotea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Zlotea și Tamara Zlotea reprezentați de avocatul Angela Zlotea împotriva Procuraturii Anticorupție cu privire la anularea măsurii de asigurare aplicată asupra bunului imobil prin ordonanța de punere a bunurilor sub sechestru emisă în cauza penală,

împotriva deciziei din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Procuratura Anticorupție, s-a casat hotărârea din 03 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a emis o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca neîntemeiată

c o n s t a t ă:

La 05 aprilie 2019 Gheorghe Zlotea și Tamara Zlotea reprezentați de avocatul Angela Zlotea în baza mandatelor seria MA nr. 1284350 și seria MA nr. 1284336 din 27 februarie 2019, au depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Anticorupție cu privire la anularea măsurii de asigurare aplicată asupra bunului imobil prin ordonanța de punere a bunurilor sub sechestru emisă în cauza penală.

În motivarea acțiunii avocatul Zlotea Angela a indicat că prin ordonanța de punere a bunurilor sub sechestru din 21 decembrie 2018 emisă în cauza penală nr. XXXXX, de către ofițerul superior de urmărire penală PCE al SIF al ARBI al CNA, locotenent-colonel Ludmila Miron, (autorizată prin încheierea și mandatul judecătoresc din 21 decembrie 2018, emise de Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) în dosarul nr.12-134/18), a fost aplicat sechestru asupra bunului imobil - terenul-lot pomicol, nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,0646 ha, situat în XXXXX, în vederea reparării unui pretins prejudiciu cauzat prin infracțiune de către persoanele vizate în cauza penală nominalizată.

A notat că la 14 februarie 2019, lui Gheorghe Zlotea și Tamarei Zlotea le-a fost înmănată copia ordonanței din 21 decembrie 2018 de punere a bunului imobil sub sechestru, încheierii judecătorului de instrucție și mandatului judecătoresc nr.12-134/2018 din 21 decembrie 2018.

La 25 februarie 2019 Gheorghe Zlotea și Tamara Zlotea s-au adresat Procuraturii Anticorupție cu cerere, solicitând scoaterea bunului imobil în litigiu de sub sechestru, însă nu au primit niciun răspuns.

Consideră avocatul că bunul imobil cu numărul cadastral XXXXX urmează să fie scos de sub sechestru, deoarece la 24 octombrie 2012, Tamara Zlotea, în calitate de cumpărător, a încheiat cu Victor Zaharciuc și Anastasia Zaharciuc, în calitate de vânzători, contractul de vânzare-cumpărare nr. XXXXX, autentificat notarial de notarul public Andrei Bloșenco, prin care ultimii au înstrăinat reclamantei imobilul respectiv.

Din dispozițiile pct. 5 din contractul enunțat, rezultă că vânzătorii au declarat că la încheierea prezentului contract, imobilul indicat în pct. 1 nu are vicii materiale și de natură juridică, nu se află în litigiu și nu este sechestrat, datorii neachitate la plățile obligatorii nu sunt și duc responsabilitate deplină pentru veridicitatea informației prezentate. Vânzătorii îl garantează pe cumpărător împotriva evicțiunii.

A declarat că sechestrul aplicat de către organul de urmărire penală nu se află în legătură cauzală cu cauza penală instrumentată în raport cu buna-credință a cumpărătorilor la procurarea bunului imobil, iar scopul aplicării sechestrului nu se justifică prin mijloace legale și probe pertinente.

Or, la momentul autentificării contractului de vânzare-cumpărare, notarul public Andrei Bloșenco a verificat datele din Registrul bunurilor imobile în sensul existenței unor interdicții la înstrăinarea imobilului, care nu au fost depistate, prin ce au fost respectate prevederile din Legea cu privire la notariat nr.1453 din 08 noiembrie 2002.

A reiterat avocatul Zlotea Angela că Gheorghe Zlotea și Tamara Zlotea nu au fost și nici nu sunt vizați în cauza penală nr. XXXXX, neavând nicio calitate procesuală.

La momentul înregistrării dreptului de proprietate, pe bunul imobil în litigiu nu era aplicat sechestru, iar aplicarea acestuia ulterior, după ce au devenit proprietari de bună-credință, nu poate fi opozabilă reclamanților, or, la ziua încheierii tranzacției de vânzare-cumpărare, ultimii nu au cunoscut și nici nu au putut să cunoască despre existența cărorva interdicții, ilegalități.

Înregistrarea sechestrului penal ulterior încheierii contractului de vânzare-cumpărare din 24 octombrie 2012, autentificat notarial în baza verificării informației din Registrul bunurilor imobile, a făcut ca acest sechestru să nu fie opozabil cumpărătorilor (reclamanților), nefiind de natură să aducă atingere dreptului lor de proprietate.

A notat că dreptul de proprietate este garantat de art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, respectiv când există o ingerință în dreptul de proprietate, aceasta urmează să fie justificată de stat.

Or, pentru a putea fi justificată orice ingerință în exercitarea dreptului de proprietate trebuie să servească unui scop legitim de utilitate publică sau unui interes general. Această ingerință trebuie să fie proporțională scopului legitim urmărit, adică să se asigure un just echilibru între protecția dreptului de proprietate și interesul public.

Având în vedere că extrasul eliberat de către organul cadastral, care a confirmat dreptul de proprietate înregistrat după Zaharciuc Victor și Zaharciuc Anastasia, și lipsa interdicțiilor de înstrăinare, autentificarea contractelor de vânzare-cumpărare de către notarul public, care a verificat datele din Registrul bunurilor imobile în raport cu existența interdicțiilor de înstrăinare, declarațiile vânzătorilor vis-a-vis cu lipsa oricărui vicii de natură juridică, achitarea prețului pentru bunul imobil procurat, constituie cumulativ niște

circumstanțe obiective pentru ai considera pe Gheorghe Zlotea și Tamara Zlotea cumpărători de bună-credință.

Accentuează avocatul că admiterea ingerinței asupra dreptului de proprietate al dobânditorilor de bună-credință - Gheorghe Zlotea și Tamara Zlotea, după un termen de 7 ani de la înregistrarea dreptului de proprietate, prin aplicarea unui sechestru penal în situația în care aceștia nu sunt vizați în cauza penală respectivă, iar la încheierea tranzacției de vânzare-cumpărare au fost în prezența unor circumstanțe obiective ce le-a permis să deducă caracterul legal al tranzacției încheiate, este contrară legalității și ordinii de drept.

În contextul expus, au solicitat Gheorghe Zlotea și Tamara Zlotea reprezentați de avocatul Angela Zlotea admiterea acțiunii, anularea măsurii de asigurare aplicată prin ordonanța de punere a bunurilor sub sechestru din 21 decembrie 2018 emisă în cauza penală nr. XXXXX, de către ofițerul superior de urmărire penală PCE al SIF al ARBI al CNA, locotenent-colonel Ludmila Miron, (autorizată prin încheierea și mandatul judecătoresc din 21 decembrie 2018, emise de Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) în dosarul nr.12-134/18), asupra bunului imobil - terenul-lot pomicol, nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,0646 ha, situat în XXXXX și scoaterea respectivului imobil de sub sechestru.

Prin hotărârea din 03 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Gheorghe Zlotea și Tamara Zlotea reprezentați de avocatul Angela Zlotea a fost admisă.

S-a anulat ordonanța organului de urmărire penală din 21 decembrie 2018, privind aplicarea sechestrului pe terenul cu numărul cadastral XXXXX, în cauza penală nr. XXXXX, dosarul nr. 12-134/18.

S-a ridicat sechestrul aplicat pe terenul-lot pomicol, nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,0646 ha, situat în XXXXX.

S-a încasat din contul lui Gheorghe Zlotea și Tamara Zlotea în bugetul de stat suma de 200 de lei cu titlu de taxă de stat, de care pârâtul este scutit prin efectul legii.

Prima instanță a motivat soluția prin faptul că din probele prezente la actele cauzei rezultă că Gheorghe Zlotea și Tamara Zlotea au cumpărat cu bună-credință terenul în litigiu de la foștii proprietari ai acestuia Zaharciuc Victor și Zaharciuc Anastasia.

Or, reieșind din contractul de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 24 octombrie 2012, autentificat notarial de către notarul public Bloșenco Andrei și înregistrat cadastral, proprietarii terenului litigios au fost Zaharciuc Victor și Zaharciuc Anastasia, care au înstrăinat terenul litigios reclamanților Gheorghe Zlotea și Tamara Zlotea.

A stabilit prima instanță că buna-credință a reclamanților la cumpărarea terenului în litigiu reiese și din pct. 5 din contractul enunțat supra, unde vânzătorii au declarat și au garantat pe propria răspundere că bunul imobil în cauză la momentul înstrăinării nu are vicii materiale sau de natură juridică, nu se află în litigiu și nu este sechestrat, nu sunt datorii pe acesta și duc responsabilitate deplină pentru veridicitatea informației prezentate, precum și au garantat pe cumpărător împotriva evicțiunii.

La momentul autentificării contractului de vânzare-cumpărare notarul a verificat datele din Registrul bunurilor imobile în sensul existenței unor interdicții privind înstrăinarea, pe care nu le-a depistat, respectându-se astfel prevederile Legii cu privire la notariat nr. 1453 din 08 noiembrie 2002.

A reținut prima instanță că reclamanții Gheorghe Zlotea și Tamara Zlotea nu au fost vizați în cauza penală nr. XXXXX, iar la momentul înregistrării dreptului de proprietate al acestora nu exista sechestru aplicat pe bunul imobil în litigiu.

Respectiv, aplicarea ulterioară a sechestrului asupra terenului litigios nu poate fi opozabilă reclamantilor, care sunt cumpărători de bună-credință, deoarece la încheierea tranzacției aceștia nu au cunoscut și nici nu puteau să cunoască despre existența unor interdicții sau ilegalități.

A concluzionat prima instanță că nu este admisibilă ingerința organului de urmărire penală în privința dreptului de proprietate al reclamantilor asupra terenului în litigiu după aproximativ 7 ani de la înregistrarea dreptului de proprietate al ultimilor asupra acestui imobil, prin aplicarea sechestrului, în situația în care Gheorghe Zlotea și Tamara Zlotea nu au fost vizați în cauza penală enunțată, iar la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX din 24 octombrie 2012 au fost în prezența unor circumstanțe obiective ce le-a permis să deducă caracterul legal al tranzacției încheiate.

Or, pentru a fi justificată o ingerință în exercitarea dreptului de proprietate, trebuie să servească un scop legitim de utilitate publică sau unui interes general și să fie proporțională scopului legitim urmărit, adică să fie asigurat un echilibru între interesul public și protecția dreptului de proprietate privată.

Prin decizia din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Procuratura Anticorupție, s-a casat hotărârea din 03 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a pronunțat o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Instanța de apel a motivat soluția prin faptul că sechestrul asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX (teren XXXXX), cu suprafața de 0,0646 ha, situat în XXXXX, cu valoarea cadastrală totală de 136629 de lei, care aparține cu drept de proprietate Tamarei Zlotea și lui Gheorghe Zlotea, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, a fost aplicat prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală PCE al SIF al ARBI a CNA, locotenent-colonel Ludmila Miron din 21 decembrie 2018, în scopul asigurării unei eventuale confiscări speciale, asupra bunurilor rezultate din infracțiunea încriminată învinuiților pe cauza penală nr. XXXXX.

Potrivit ordonanței ofițerului superior de urmărire penală PCE al SIF al ARBI a CNA, locotenent-colonel Ludmila Miron din 21 decembrie 2018, Mihail Secrieru și Ion Apostol, deținând funcția de primar în perioade diferite, cunoscând despre inexistența unei decizii a Consiliului com. Trușeni, mun. Chișinău de formare a terenurilor, și acționând contrar prevederilor legale, au semnat contracte de vânzare-cumpărare a loturile pomicole amplasate în afara hotarelor întovărășirilor pomicole, precum și acte primare (borderoul de calcul și planul geometric) cu persoane care nu dețineau statut de membru al ÎP „Proectirovșcic”, ÎP „Apicultor”, ÎP „Alfa-Agro”, ÎP „Meleorator”, ÎP „Dorojnic”, ÎP „Sănătatea” și ÎP „Izvoraș” din cadrul com. Trușeni, mun. Chișinău, dintre care o parte din persoane, care nu aveau statut de membru, se regăseau în procesul-verbal al Consiliului com. Trușeni din 05 și 08 noiembrie 2010, iar alte persoane nu, fiind incluse în diferite exemplare a Deciziei nr. 12/4 din 08 noiembrie 2010, contrar conținutului procesului-verbal menționat supra.

Prin ordonanța din 19 octombrie 2018, Burduja Margareta, Croitoru Simion și Secrieru Mihail, au fost puși sub învinuire, fiindu-le încriminată săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 42 și 327 alin. (2) lit. b¹) și c) din Codul penal, iar prin ordonanța din 28 iunie 2018, Secrieru Mihail a fost recunoscut în calitate de bănuit, fiindu-i încriminată săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 42 și 327 alin. (2) lit. b¹) și c) din Codul penal.

A menționat instanța de apel că în cadrul urmăririi penale, s-a constatat că în rezultatul săvârșirii infracțiunii încriminate, administrației publice locale a comunei Trușeni, mun.

Chișinău i-a fost cauzat un prejudiciu în suma de 2541962 de lei, iar prin ordonanța din 17 iulie 2018, Consiliul comunal Trușeni, mun. Chișinău reprezentat de către avocatul Svetlana Grozav, conform deciziei nr. 1/7 din 14 martie 2018, a fost recunoscut în calitate de parte civilă (f.d.161-163).

Persoane cu funcții de răspundere din cadrul autorității publice locale Trușeni, puse sub învinuire, cunoscând despre inexistența unei decizii a Consiliului com. Trușeni de formare a terenurilor și acționând contrar prevederilor legale, au semnat contracte de vânzare-cumpărare a loturile pomicole amplasate în afara hotarelor întovărășirilor pomicole, precum și acte primare (borderoul de calcul și planul geometric) cu persoane care nu dețineau statut de membru al ÎP „Proectirovșcic”, ÎP „Apicultor”, ÎP „Alfa-Agro”, ÎP „Meleorator”, ÎP „Dorojnic”, ÎP „Sănătatea” și ÎP „Izvoarăș” din cadrul com. Trușeni, dintre care o parte din persoane, care nu aveau statut de membru, se regăseau în procesul-verbal al Consiliului com. Trușeni din 05 și 08 noiembrie 2010, iar alte persoane nu, fiind incluse în diferite exemplare a Deciziei nr.12/4 din 08 noiembrie 2010, contrar conținutului procesului-verbal menționat supra, inclusiv lotul de teren cu nr. cadastral XXXXX, care aparține Tamarei Zlotea și lui Gheorghe Zlotea.

A subliniat instanța de apel că ținând cont de pericolul social sporit al infracțiunii și caracterul acesteia – de săvârșirea căreia sunt învinuite persoane cu funcții de răspundere din cadrul autorității publice locale Trușeni, este inoportună anularea ordonanței ofițerului superior de urmărire penală PCE al SIF al ARBI a CNA, locotenent-colonel Ludmila Miron din 21 decembrie 2018 și ridicarea sechestrului aplicat pe bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX.

Or, prin aplicarea sechestrului asupra bunului în litigiu nu se aduce atingere dreptului de proprietate al Tamarei Zlotea și Gheorghe Zlotea, întrucât aceasta este o măsură temporară, urmând a fi revocată odată cu dispariția temeiurilor care au condiționat aplicarea acestuia.

Nu a fost reținut argumentul Tamarei Zlotea și Gheorghe Zlotea precum că sechestrarea bunului lor imobil cu nr. cadastral XXXXX nu le este opozabilă, având în vedere că la momentul înregistrării dreptului de proprietate pe acesta nu era aplicat sechestrul de către organul de urmărire penală, deoarece legislația procesual penală, în special prevăzută la art. 203 alin. (1) și (2), art. 204 alin. (3) și art. 205 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală în raport cu art. 106 alin. (1) și (2) din Codul penal, nu leagă aplicarea sechestrului cu momentul dobândirii bunului - înainte sau după săvârșirea infracțiunii.

Nu a fost reținut nici argumentul reclamanților că ei nu au nici o calitate procesuală în cauza penală, în cadrul căreia s-a dispus aplicarea sechestrului, fiind proprietari de bunăcredință și astfel aplicarea sechestrului le este inopozabilă, or conform art. 209 din Codul de procedură penală, sechestrul poate fi aplicat și pe bunurile persoanelor care nu dețin vreoa calitate procesuală în cauza penală, concluzie dedusă din sintagma: „...alte persoane decât bănuitul, învinuitul, inculpatul, care consideră că punerea sub sechestrul a bunurilor lor...”.

Mai mult ca atât, Tamara Zlotea și Gheorghe Zlotea nu au prezentat probe că punerea sub sechestrul a bunurilor lor a fost efectuată ilegal sau neîntemeiat.

A concluzionat instanța de apel că aplicarea sechestrului asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX, reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate al reclamanților în temeiul art. 202-210 din Codul de procedură penală și urmărește un scop legitim – de a asigura o eventuală confiscare specială.

În acest sens, instanța de apel a făcut trimitere la jurisprudența CtEDO (*cauza Terbiș și Viziteu vs. România*, hotărârea din 26 iunie 2018, definitivă la 26 septembrie 2018), astfel, în ceea ce privește confiscarea în lipsa unei condamnări penale, Curtea a observat deja în jurisprudența sa că despre normele juridice comune la nivel european și chiar la nivel universal se poate spune că încurajează confiscarea bunurilor legate de infracțiuni grave precum corupția, spălarea banilor și infracțiuni de trafic de droguri fără a fi necesară existența în prealabil a unei condamnări penale. În al doilea rând, sarcina de a proba originea ilicită a bunurilor prezumate a fi fost dobândite ilicit, poate în mod legitim, să fie transferată părților adverse în astfel de proceduri de confiscare fără caracter penal, inclusiv în proceduri civile *in rem*. În al treilea rând, măsurile de confiscare pot fi aplicate nu numai asupra produselor provenite direct din săvârșirea de infracțiuni sau amestecarea acestora cu alte bunuri, posibil legale. În cele din urmă, măsurile de confiscare pot fi aplicate nu doar persoanelor direct suspectate de săvârșirea de infracțiuni, ci și oricăror părți terțe care dețin drepturi de proprietate fără necesara *bona fide*, cu scopul de a masca rolul lor ilegal în acumularea averilor ilicite (*cauza Gogitidze și alții vs. Georgia*, hotărârea din 12 mai 2015).

La caz, a fost respectat raportul de proporționalitate între interesul general (al statului) și interesele reclamanților – care au fost limitați doar într-un singur atribut al dreptului de proprietate – dispoziția, aceștia având în continuare dreptul de posesie și folosință a bunului imobil dat.

La 14 ianuarie 2020 Zlotea Gheorghe și Zlotea Tamara reprezentați de avocatul Zlotea Angela, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 03 iulie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, pe care o consideră legală și întemeiată.

În motivarea recursului avocatul Zlotea Angela a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În special instanța de apel a ignorat prevederile art. 106 alin. (3) din Codul penal, care stipulează că dacă bunurile menționate la alin. (2) lit. a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă.

Astfel, art. 106 din Codul penal cert stabilește criteriile și modalitatea de confiscare a bunului.

A declarat că instanța de apel a dat o apreciere greșită a normelor de drept material, invocând că aplicarea sechestrului reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate al reclamanților, însă urmărește un scop legitim, și anume de a asigura o eventuală confiscare specială, invocând art. 106 alin. (1) și (2), dar ignorând prevederile aliniatului (3) al art. 106 din Codul penal.

Afară de aceasta, procurorul nu a contestat în interesele Statului actele juridice referitoare la terenurile în litigiu, și nici măsuri asiguratorii în vederea confiscării contravalorii acestor bunuri în cadrul cauzei penale instrumentate nu au fost aplicate.

Mai mult ca atât, la cererea de apel a fost anexată decizia din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a anulat decizia nr. 12/4 din 08 noiembrie 2010 a Consiliului

com. Trușeni, mun. Chișinău „Cu privire la vânzarea-cumpărarea loturilor de teren pomicol în întovărășirile pomicole”, doar în partea ce ține de ÎP „Odihna satului” și ÎP „Grădina Moldovei”.

Deși instanța de apel a făcut trimitere la decizia nr. 12/4 din 08 noiembrie 2010 a Consiliului com. Trușeni, mun. Chișinău „Cu privire la vânzarea-cumpărarea loturilor de teren pomicol în întovărășirile pomicole”, care a fost anulată prin actul judecătoresc enunțat supra, totuși nu a ținut cont de faptul că acest act administrativ a fost anulat doar în partea ÎP „Odihna satului” și ÎP „Grădina Moldovei”, nu și în privința ÎP „Meliorator”.

A notat avocatul Zlotea Angela că instanța de apel a justificat ingerința în dreptul de proprietate a Zlotea Gheorghe și Zlotea Tamara asupra bunului imobil litigios, făcând referire la cauza penală, menționând că în cadrul urmăririi penale s-a constatat că în rezultatul săvârșirii infracțiunii incriminate, administrației publice locale a comunei Trușeni, mun. Chișinău i-a fost cauzat prejudiciu în sumă de 2541962 de lei.

Or, la caz nu există o hotărâre judecătorească irevocabilă, prin care să fie dovedite și stabilite împrejurările de fapt ale cauzei penale, iar persoana acuzată de săvârșirea infracțiunii este prezumată nevinovată atât timp, cât vinovăția acesteia nu va fi dovedită.

Prin urmare, menținerea sechestrului asupra bunului imobil în litigiu, ce aparține Zlotea Gheorghe și Zlotea Tamara, în situația în care aceștia nu sunt vizați în cauza penală enunțată, nu este justificată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 24 octombrie 2019, iar la 15 noiembrie 2019 copia acesteia a fost expediată în adresa lui Zlotea Gheorghe, Zlotea Tamara și avocatul Zlotea Angela (f.d. 188)

Astfel, recursul, declarat la data de 14 ianuarie 2020, este în termen.

La data de 29 ianuarie 2020 în adresa Procuraturii Anticorupție a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Zlotea Gheorghe și Zlotea Tamara reprezentați de avocatul Zlotea Angela, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 207, 215).

La 18 februarie 20120 Procuratura Anticorupție a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat Zlotea Gheorghe și Zlotea Tamara reprezentați de avocatul Zlotea Angela împotriva deciziei instanței de apel, cu menținerea acesteia, pe care o consideră legală și întemeiată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Zlotea Gheorghe și Zlotea Tamara reprezentați de avocatul Zlotea Angela nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevelopativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Zlotea Gheorghe și Zlotea Tamara reprezentați de avocatul Zlotea Angela asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Zlotea Gheorghe și Zlotea Tamara reprezentați de avocatul Zlotea Angela ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Zlotea Gheorghe și Zlotea Tamara reprezentați de avocatul Zlotea Angela, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic